

pengehjælp fra Sygekassen, har man ikke ment at burde opretholde, og dette saa meget mindre som Usikkerheden med Hensyn til Tidspunktet for en forbigaaende Rentenyders Adgang til at oppebære Renten vanskelig lader sig forene med Lovforslagets Bestemmelser om, at Rentens Beregning og Udbetaling foretages af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Den bestaaende Ordning virker vildledende for Befolkningen, der vanskelig kan forstaa, at en Kendelse om Invaliditet ikke i alle Tilfælde medfører Renteudbetaling med det samme, og at Rentenydelser, saafremt Kendelsen lyder paa forbigaaende Invaliditet, ofte først indtræder lang Tid efter Kendelsens Afsigelse og Invaliditetens Indtræden. Tilmed synes der ikke at foreligge afgørende Grunde for økonomisk at behandle Rentenyderne forskelligt. Det afgørende for Rentenydelse er, om Erhvervsevnen er nedsat til 1/3, og det er den, hvad enten Invaliditeten skønnes vedvarende eller forbigaaende. Rentenyderne har desuden, hvad enten der er Tale om vedvarende eller forbigaaende Invaliditet, betalt Sygekasse- og Invalidforsikringskontingent, og der synes ingen afgørende Grund til, at den ene Gruppe Rentenydere, de vedvarende, fra Begæringens Indgivelse til Rentens Anvisning kan oppebære baade Dagpenge fra Sygekassen og fuld Rente, medens de forbigaaende i nævnte Tidsrum kun kan oppebære Dagpenge fra Sygekassen — og endda tillige skal have benyttet denne Adgang til Hjælp, saalænge Betingelserne herfor foreligger, forinden Renteudbetaling kan finde Sted. I denne Forbindelse maa tillige nævnes, at Skønnet over, om en Invaliditetstilstand er vedvarende eller forbigaaende, i Praksis frembyder saa store Vanskeligheder, at Uensartethed ikke helt kan undgaaes.

Ved i Forslaget at indføre ensartede Bestemmelser vedrørende Renteberegningen for alle Rentenydere opnaar man en praktisk brugbar og let anvendelig Regel at arbejde efter, og ligestiller de i Forhold til Invalidforsikringen ganske ensartede Tilfælde. Ved Bestemmelsen i Forslagets § 53, Stk. 5, om Sygekassernes Refusionskrav i det tilkendte Rentebeløb bringer man Renteudbetalingsreglerne for alle Rentenydere i Overensstemmelse med den til den nugældende Sygekasselovs § 19 svarende Bestemmelse i Forslagets § 18, Nr. 3, hvorefter der ikke kan ydes Pengehjælp til Invalidrentenydere udover 1 Krone pr. Dag.

Til § 49.

Stk. 1 og 2 svarer til Invalidforsik-

ringslovens § 13. Blandt dem, Retten er berettiget til at kræve Oplysninger af, er i Konsekvens af den nye Ordning opført Sygeforeningernes Bestyrelser.

Den i 1927 indførte Bestemmelse om, at der til delvis Dækning af Rettens Udgifter ved Sagens Oplysning i lægelig Henseende skal tilbageholdes et Beløb af ikke over 30 Kr., naar Invaliderente anvises, har man ladet udgaa, idet man anser det for irrationelt at gøre et saadant Fradrag i Renten. Naar Rente tilkendes, er Sagen jo netop rejst med Rette, og der kan derfor ikke rettes Bebrejdelse mod den forsikrede for at have paaført det offentlige unødvendige Udgifter.

Bestemmelsen om, at Rejsseudgifter betales af Retten, er nu i Modsætning til tidligere affattet saaledes, at den ogsaa kan omfatte Rejssehjælp til en Ledsager, hvor det er nødvendigt, at Invaliden har en saadan.

Bestemmelsen i § 13, sidste Stykke, i den gældende Lov har man ladet udgaa, da det nu ved Forslagets § 47, Stk. 1, jfr. ovenfor, er paalagt Kommunalbestyrelsen at udtale sig i alle Tilfælde straks, naar Sagen indsendes, og da iøvrigt fornøden Udtalelse fra Kommunalbestyrelsen maa forudsættes at blive indhentet i Henhold til Paragraffens Stk. 1, og da endelig Kommunalbestyrelsen i Overensstemmelse med Princippet i § 55, Stk. 4, maa være berettiget og eventuelt forpligtet til ogsaa under Sagens Gang at rette Henvendelser til Retten.

Stk. 3 svarer til Invalidforsikringslovens § 16, Stk. 3.

Til § 50.

Medens Invalidforsikringslovens § 17 Stk. 1 paalægger Direktøren at sørge for, at Invaliderenten udbetales gennem Sygekassen, bestemmes det i Forslaget i Overensstemmelse med det nye System, hvorefter saavel Invalid- som Aldersrenten skal udbetales af Kommunen, at Direktøren, naar Invaliditetsskendelse foreligger, skal underrette Kommunalbestyrelsen herom, hvorefter denne skal fastsætte Renten efter de i §§ 39—41 givne Regler. Reglen i Stk. 2, 2det Pkt., om Begyndelsestidspunktet for Renteudbetalingen er i Overensstemmelse med den gældende Lov.

Til § 51.

Svarer til Aldersrentelovens § 4.

§ 52.

Stk. 1 svarer til Aldersrentelovens § 9, Stk. 1, dog at Reglen om kvartalsvis Udbe-